

*Ονειροπόλος τῆς Δόξης, Ρεμβώδη Μανούσιαν, Πολυπάθη "Υπαρξήν καὶ Ὑπὸ Πατρόδος" — ἡ Κύρη τοῦ Διὸς μὲ τὴν Ἐ-λικωνίδα Παρθένον, Μαραμένην Γαζιάν, Διγαν τοῦ Ὄμηρον, Γίλικεῖν Ἐλλάδα καὶ Ἐπειγιὸν Ρεμβώδουν — ὁ Γαλαξίας μὲ τὸν Κονοράτην, Ἀνθος τῆς Ἐλευθερίας, Ροδίαν, Ἀπειρον Νίκην καὶ Λάριον τοῦ Ὁραίου — Ἀγριβάς δι Καρχηδόνιος μὲ τὴν Μιμούσαν, Ἀμήτην Γελωτοποίην, Πάξ, Ιοάνναν Δάσον καὶ Δικηρόδον τῆς Νεολατας — ὁ Μισοκαλαμίδιος μὲ τὴν Ἡλιόλουστον Πρωταγ. — ὁ Μπερτόδουλος μὲ τὸν Δικηρόδον τῆς Νεολατας, Μέλλοντα Δικλωμάτην, Ἐθνικὸν Ὅρειον, Αἴθέρος καὶ Σανθό Διαβολάμη — τὸ Μέγα Ρεβία μὲ τὸν Ὑπὲρ Πατρόδος, Στραν καὶ Δούκισσαν τῶν Σαλλάνων — ὁ Ονκιστός τῆς Δόξης μὲ τὴν Ὄνειροπόλον Θυρεάτια, Ὄνειροπόλον Ψυχήν, Ὄνειρον τῆς Πατρόδος καὶ Ὄνειρον Πλοφένον — ἡ Γίλικεῖα Αράμνους μὲ τὴν Ὄσεάδα τῆς Χιον. — τὸ Διακονομένον Τριαγάνταλο μὲ τὴν Πισιωτὴν Καρδιάν, Γίλικεῖαν Ἐλλάδα, Σανθό Διαβολάμη καὶ Νυκτοκόρακα — ὁ Μηρός Σουλιώτης μὲ τὴν Ρέαν Σαλβίαν καὶ Ὄκυπονίκην — ἡ Δικαιασίας μὲ τὴν Νησητίδα τοῦ Εὐδέλου, Φίλην τῶν Ζήφων καὶ Διακριθεῖσαν Ἀρσακείαδα.

*Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Ἀγριήν Καρδιάν (κάποια παρεξήγησις ἢ συμβαίνει, διότι ὁ Φοδ-Διάρβολος, δὲν μένει εἰς τὰς Πάτρας σήμερον ἔχοντα ψευδώνυμον τῆς νέας μας φίλης) Μπερτόδουλον (σύμμεριζομει τελείως τὴν γνώμην σου περὶ τοῦ Δικηρόδον τῆς Νεολατας καὶ χαίρων ποὺ εἶσθε φίλα;) Παλάτου Μπελφραγόδο (ποὺ μὲ τὴν θέλησην διὰ τὸ θάνατον τῆς καλῆς σας διευθύντριας) Γαλήγηρη (ἡ ἐπιστολή σου μὲ εὐχαριστήσεις πολὺ ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' σας γράφεις διὰ τὸ Διηγήματα σου) Μέγα Ρεβία (τὰς ἔλαβα πόσον εἶναι ὅρθια, θὰ τὸ ίδης εἰς τὰ πατέλεστα) Παντελῆν Ι. Β. (μόνον δοσι ἔχουν ψευδώνυμον σὲ περίμενω) Φιλοτοβον τῆς Θαλάσσης (ὅλα ἔγιναν) Νικόλαον Π. Τ. (τὰ ἔστειλα ἐκ νέου) Ἐλληνικὸν Πνεῦμα (πῶς δὲν λαμβάνεται τὸ φύλον τὴν ίδιαν ημέραν μὲ τὸ Πτερωτὸν Ὄνειρον; εἰς τὸ τάγνηδρομετόν παραδίδονται διὰ μαζί) Διακονομένον Τριαγάνταλο (ὅχι, δὲν ἔλαβα ἄκομη ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ στενοχωρήσαι τόσον δι' αὐτό) Μηρός Σουλιώτης, Γεράσιμον Β. Ν. (εὐχαριστῶν πολὺ διὰ τὸ ξεπλύωμα) Μαργενέγον Αἴθος (τὶ ἔννοεις; μήπως ἔστειλες συλλογήν διὰ τὸ Διαγωνισμὸν τῶν Ἀσκήσεων; τότε περιμένει νὰ ἔλθῃ ἡ σειρά σου, διότι ἔλαβα περισσότερας παρά ποτέ) Νεράϊδαν τῶν Ἀγρεφών καὶ Ἀνυψαν τῶν Καρχηδόνιος (ναί, βραβεῖσα ἔστειλα) Ἀκτανωρίδα (θὰ τὸ μάθης ἀργότερα τώρα δὲν ἔχεις καιρόν νὰ στέλλεις ἀλλην τὶ διαγωνισμὸν περιμένεις διὰ τὰς Ἀσκήσεις; Έληξε στὰς 10 Ιουνίου) Ὄνειροπόλον Θυρεάτιδα (ἔστειλα) Γ. Χ. Ι. (έχει παλᾶ;) Ἀγγελον Ἀνγερικόν (προσεχῶς περισσότερα;) Ἀργυρούδον Φοῖβον, κτλ. κτλ.

Γονεῖς καὶ ηδεμόνες!

*Ασφαλίσατε τὴν ζωὴν μας καὶ τὸ μέλλον τῶν τέκνων σας εἰς τὴν μεγάλην ἀσφαλιστικήν ἑταῖραν

ΡΟΣΣΙΑ

*Ασφάλεια: Ζωῆς, προϊκοδοτήσεων, πυρός, θυετημάτων, μεταφρούδην, ψευδώνυμων οὐλών.

*Υποκαταστήματα εν Αθήναις Οδός Σταδίου 21

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ“

Βιβλία τερπνά, πορφωτικά καὶ θήματα, ἐκδόσεις ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως τῶν Πατέδων.

*Ο „Ἀργελος τῆς Ἀράπης“ (60 εἰκόνες) φρ. 6. Ολίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφρεσᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θύμα τοῦ Φθόρου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Δεύτημα Μικρῶν Μυστικῶν, Δέμητρα 25 τετραδίων μὲ ἔξωφυλλον καὶ πίνακα φρ. 3.—

Δέμητρα 15 τετραδίων φρ. 2.—

Δέμητρα 7 τετραδίων φρ. 1.—

Εκατὸν τετραδίων φρ. 0,15

Οι Μαθηταὶ τοῦ Εὐσέβιου φρ. 1,50.

*Η Μαρούσια, (21 εἰκόν.) φ. 3,50.

*Η Μούσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα) φρ. 1,50.

*Η Νίρα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικοὶ διάλογοι (Κοντόδιου)

Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια)

εκατον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 δύο, φρ. 2,50.

Πόδας δ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

*Ο Πυρειοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

*Τύπεο Πατρόδος (25 εἰκόνες) φρ. 3,50. χρυσόδετ. φρ. 5.

*Ο Φάτης. Εμμετρον Διηγμά υπὸ Χρ. Σαμαρτούδου, φρ. 0,60.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δενταὶ μέχρι τῆς 2 Αδρούστου / Ο χάρος τῶν λύσεων, ἐπὶ τὸν δροῖον δέοντα γέραφοις τὰς λύσεις πων οἱ δαγκωνέουσιν, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλους, δύο ἔκαστα περιέχει 20 φύλλα καὶ τυμάτα φρ. 1.

368. Λεξίγριφος.

Τόνομα γράμματος ἀπλῶς εἶναι τὸ πρώτον μέρος Τέλλο νάρκουση εύρσαντα κάθε παιδὶ καὶ γέρον.

Καὶ ὅμως, ὅταν εὑρεῖσθαι τὰ δύο αὐτὰ ἐνωμένα, Μποροῦν νὰ κάμουν ἀσθενή εὐδόλως τὸν καθένα.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αἴθεως

369. Τονόγριφος.

Ρήματος βαρυτόνου

Τὸν τόνον διὰ κινήσεις,

Ἐν σύνουμα..μοιραῖον

Εὔθους οὐδὲ σχηματισίες.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλανόλευκης

370. Τονόγρινον.

Τὸ πρῶτον μου ἀπότολεῖ

Πρωτεύουσα ἐλληνική.

Πρόσεχε μήπως καρφωθῇ

τὸ δεύτερον μου.

Τὸ τρίτον μου σὲ δορυσσεῖ,

Τὸ τέταρτον μου συναντεῖ,

Μοιάς δὲ ἀλοφόητη καὶ

τὸ τελείκον μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αγιαπτικῆς Βανάνας

371. Φύρδην-Μιγδην.

Κιδαίας σάρδις μούμυ/υτά ξενεῖτι έθος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ιππότου τῶν Λευκῶν Οφέων

372. Αἰνυρρα.

Μητέρα σου δὲν εἴμι ἔγω. Κ' ἐπτὰ ἔχω φηρία. Μ' ἀν μ' ἀφαιρέσης ἔνα μῆδον μένουν μονον τρία.

Ἐστάλη ὑπὸ Κανονιτίνου τοῦ Μεγάλου 373.

Δογοστάγην.

Πότε, τρέχων τις, πηδῷ στάρα;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ελιάδος τοῦ Μέλαντος

374-378. Μαρικὸν γράμμα ἐξ

ἀντιθέτων.

Νά εὐρεθοῦμοι αἱ ἀντίθετοι τῶν κάτωθι λέξεων, καὶ εἰς αὐτῶν τὴν ἀντίθετην τὴν προσθήσθων ἀλλα τόσαις λέξεις: πορφύρας, ἐγοργόρας, καρά, σύνθετος, ψρόδας.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ελληνικοῦ Γεραματοσήμου

379. Συλλαβικὴ Ἀρχοστιχία.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦνται τῶν κάτωθι λέξεων, καὶ εἰς αὐτῶν τὴν ἀντίθετην τὴν προσθήσθων ἀλλα τόσαις λέξεις:

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποντιάδος Αἴθεων

380. Ἐλλιποσύμφωνον.

η-αιαια-εει-η-αιαια

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νηρηΐδος τοῦ Εὐθέων

381. Γειφως.

νυ νυ νυ τι τι

Ἡρη νυ νυ νυ τι τι τι

νη νη νη τι τι τι

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Θεριστανοῦ

382. ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων τοῦ φύλλου 21.

242. Αστραπή (ἀστρα, π.τ.) — 243. Βούδας (Βοῦ, δές·) — 244. Γαλλία.

245. ΑΙΓΑΙΟΝ ΑΙΣΩΠΟΣ

ΚΥΑΝΟΥΝ ΗΠΕΡΣΕΥΣ

ΑΠΟΔΑΛΩΝ ΠΝΕΥΜ

ΜΠΕΜΠΕΚΑ ΚΑΙ ΜΠΕΜΠΗΣ

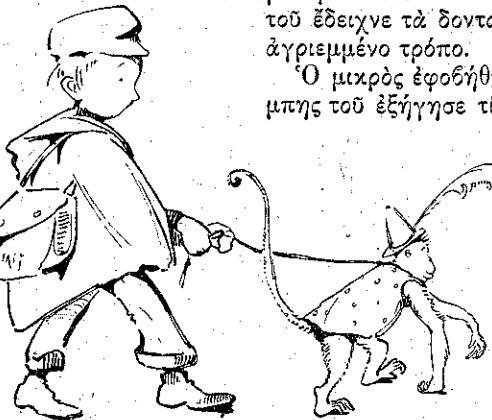
(ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Η ΜΑΤΙΜΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Τήγι άλλην ήμέραν το πρωί, δι Μπέμπης δὲν έπειριμενε νὰ τὸν φωνάξουν δυὸς φορὲς διὰ νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεβῆτα ἐπλύθηκε κ' ἐφόρεσε τὰ ροῦχα του ἀστραπῆδόν, ἔρρούψηξε τὸν καφφέ του βιαστικός-βιαστικός, ἐφίλησε τὴν μαμά του καὶ κατέβη εἰς τὴν αὐλήν.

Νὰ λύσῃ τὸν Καλλικρατίδαν, νὰ τὸν ἐνδύσῃ μὲ τὸ κόκκινο ἐπανωφοράκι, νὰ τὸν στολίσῃ μὲ τὸ καπέλλακι του μὲ τὸ πτερό, — διὰ αὐτὰ η-σαν ξητήματα μᾶς στιγμῆς καὶ μό-

«Τὸν ἄφισε νὰ περιπατῇ...» (Σελ. 214, σ. α')

μπηρός μας φίλον. Ἐπειτα, ἔχωσε τὸ μαῖμουδάκι του κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλην του, καὶ τὸν ἐσκέπασε μὲ τὴν πελερίναν του, διὰ νὰ μήν τὸν βλέπουν οἱ ἀδιάκριτοι ἀνθρώποι εἰς τὸν δρόμον.

Καθὼς ἐπήγαιναν εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἔχαίδευε καὶ τοῦ ἔλεγε σιγανά:

— Κάθησε φρόνιμα, κάθησε ήσυχα, Καλλικρατίδαν μου.

Ἄλλα δι Καλλικρατίδας ήτο συνηθισμένος νὰ περιπατῇ καὶ νὰ πηγαίνῃ μὲ τὰ τέσσαρα χέρια του, διοῦ ηθελε νὰ πάη. Κ' ἔκαμε τὸσην ἀνησυχίαν καὶ τέσσο κακό, ώστε διάφεντης του ἐπῆγε ἀπὸ ἔνα στενὸ δρομάκι, καὶ ἐκεῖ, τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὴν ἀλυσιδίτα του καὶ τὸν ἄφισε νὰ περιπατῇ.

Τὸ κακὸ θμως ήτο δι τὸ Καλλικρατίδας εὔκολα ἰθύμονε κ' ἐκάπιονε. «Ἐνας σκύλος, καθὼς ἐπερνοῦσε, τὸν ἔγαυγισε» δι Καλλικρατίδας τὸ ἐπῆρε γιὰ προσβολή, ἐχύθη ἐπάνω του καὶ τὸν ἔδαγκασε στὸ πόδι. «Ο σκύλος ἔφυγε μὲ γαυγίσματα καὶ οὐριάσματα ἀπὸ τὸν πόνον.

Ο Μπέμπης, στενοχωρημένος πολύ, ἔσκυψε πάλιν, τὸν ἔσήκωσε, καὶ τὸν ἔβαλε κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλην του.

— Επιλησίαζαν εἰς τὸ σχολείον. Μία συντροφιά ἀπὸ μαθητὰς ἐπερνοῦσεν ἀπὸ τὸ προσάλιον. «Ἐνας ἀπὸ τὴν βίσσου του ἔσπρωξε τὸν Μπέμπην. Μία στριγγιάρικη φωνή, ποῦ ἔγινε κάτω ἀπὸ τὴν πελερίναν του μικροῦ μας φί-

λου, ἥκονθη τότε, καὶ δι συμμαθητῆς τοῦ Μπέμπη ἐτραβήχθη δπίσω, κατατρομαγμένος.

— Τί ἔχεις αὐτοῦ; τί κρατεῖς; — τὸν ἥρωτησε.

— Σούτι εἶπε δι Μπέμπης σώπαινε... εἶνε τὸ μαῖμουδάκι μου.

— Δεῖξε μοὺ το λιγάκι μονάχα τὸ κεφαλάκι του.

Ο Μπέμπης παρεμέρισε τὴν πελερίναν του, καὶ δι ἄλλος μικρὸς ἐκύταξε μὲ πολλὴν περιέργειαν τὸ γέρικο μουτράκι του Καλλικρατίδα, δι ὅποιος τοῦ ἔδειχε τὰ δοντάκια του μὲ πολὺ ἀγριεμένο τρόπο.

Ο μικρὸς ἐφοδιήθηκε ἀλλὰ δι Μπέμπης τοῦ ἔξηγγησε τί συνέδαινε:

— Ο Καλλικρατίδας ἔχει χάση τὰ γεράτου ἔδω, καὶ εἶνε λιγάκι νευρικός... ἀλλά, σὲ βεδαίνω, δὲν εἶνε κακός.

Τὰ νέα ἐκυκλοφόρησαν ἀμέσως ἀπὸ στόμα σὲ στόμα:

— Ο Μπέ-

μηρός μας φίλον. Ἐπειτα, ἔχωσε τὸ μαῖμουδάκι του...

Ολα τὸ ἀγόρια ήθελαν νὰ τὸν ἴδουν ἀλλὰ διὰ νὰ μήν τὰ προφάση ἔκει κανεὶς καθηγητῆς ή δάσκαλος, δὲν ἔκαμψαν καμπίκια φασαρίαν, ἀλλὰ ἐπῆγαν κ' ἐκάμησαν εύτακτα εἰς τὴν παράδοσιν.

— Α! τόσον τὸ χειρότερον! ἀνέκραξαν νικημένος, θαμβωμένος...

Η μελένια φωνὴ τοῦ ὄφεως ἦτο σὰν ἐκίνηη ποῦ εἶχε μεταχειρισθῆ, εἰς τὸν ἐπίγειον παράδεισον, διὰ νὰ ξεγελάσῃ τὴν Εύα...

— Α! τόσον τὸ χειρότερον! ἀνέκραξαν νικημένος πλέον. Δέχομαι, ἀγαπητέ μου. Θὰ σὰς συνοδεύσω.

Μία ἀστραπή, πρὸς τὴν ὄποιαν ἐπρεπε νὰ δυσκιστήσω, ἐλαφρύψεις τὰ φωτοράδη μάτια του Αἰμιλίου.

— Αφοῦ εἶνε ἔτσι, μοὺ εἶπε, αὔριο τὸ πρωΐ, συνάντησις ἔδω, κατὰ τὴν αὐγήν.

Θὰ είμαι!

Τὴν ἄλλην ήμέραν, ἀπὸ τὴν χαραυγὴν πραγματικῶς, — ἐξυπνούσαμε πολὺ ἐνωρίς εἰς τὸ σπίτι μας, διότι οι γονεῖς μου ἡσαν ἄνθρωποι τακτικοί, — ήσουν εἰς τὸν τόπον τῆς συναντήσεως, κατὰ ἀπὸ τὴν λατάνιαν.

Ο Αἰμιλίος εἶχε φθάση ἀπὸ πρὶν καὶ μ' ἐπερίμενε. Αφοῦ μὲ ἀγκάλισε τρυφερά, ἐξεκινήσαμε. Κατέβημεν τὴν πλευράν του Κυάνου «Ορούς, ή ὅποια ἐπήγαινε πρὸς τὴν πεδιάδα.

Περιέργον δύως!

Αντὶ ηματίας!

